

at faa i Udbytte og Risikopræmie — det kniber jo allerede nu med at skaffe en almindelig Rente til Aktionærene baade i Industri og Skibsfart.

Dernæst rejser det Spørgsmaal sig med stor Styrke, om det er muligt med en Krone til pari Kurs at opretholde endsige — som bebudet — udvide Omkostningerne til sociale Love i det Omfang, man i det sidste Decennium har bragt disse Udgifter op til.

Naar der kræves en Diskontonedsaftelse, fordi den høje Diskonto ikke alene fordyrer Driften, men tillige lokker fremmed Kapital ind i Landet i Spekulationsøjemed, da er dette for det sidstnævntes vedkommende kun tildels Tilfældet. Hovedbankerne har ingen Indflydelse paa Landets officielle Diskonto, som alene fastsættes af Nationalbanken. Derimod bestemmer Bankerne — uafhængigt af den danske Diskonto — den Rente, som de ønsker at betale til Udlandet for Indskud her, og dennes Højde er afhængig af Tilbud og Efterspørgsel. Den er saaledes i de sidste Dage, tiltrods for at den danske Diskonto er uforandret, sat ned til den Rate, som Bankerne for Tiden er tjent med at betale for disse Penge.

For faa Dage siden var jeg i London og benyttede her Lejligheden til at drøfte Valutaspørgsmaalet med ledende Finansmænd i City for muligvis at drage Lære af de Erfaringer, man ved Sterlings Notering til pari Kurs havde gjort i England. Men Forholdene lader sig vanskeligt sammenligne. Man gjorde gældende, at pari Kursen var kommen som et naturligt Udtryk for den Situation, som man efterhaanden uden Indgreb fra Regeringens Side var naaet til, og først efter at man i længere Tid havde bevæget sig omkring pari og havde en til Vished grænsende Sikkerhed for, at der intet Tilbageslag vilde finde Sted. Som en Sikkerhedsforanstaltning havde man i Lighed med det, der er sket hos os, sikret sig en Kredit paa \$ 300 Millioner, som man dog ingen Anvendelse havde haft for. Nu var Guldbeholdningen vokset med £ 8 Millioner, Diskontoen var sat ned og vilde formentlig i nær Fremtid gaa yderligere ned, og Situationen i det hele fuldt tilfredsstillende, hvad Valutakursen angik.

Paa mit Spørgsmaal, om Sterlingkursens Opgang ikke havde medført alvorlige Skuffelser for Industrien og bidraget til den store Arbejdsløshed, svarede man, at det kunde naturligvis ikke bestrides, at nogle Vanskeligheder hidrørte fra disse Forhold, men det var paa den anden Side af saa stor Betydning, at have en fast Værdimaaler, at man maatte anse disse Vanskeligheder for at være af underordnet Betydning i Sammenligning hermed. Til Illustration af Situationen tilføjede man yderligere, at man ventede Kreditrestriktionerne ophævede i en forholdsvis nær Fremtid.

Der er altsaa den Forskel paa Situationen i England og Situationen hos os, at medens man der gennem en naturlig Udvikling kom til Vejs Ende, kan det ikke bestrides, at Stigningen hos os tildels skyldes et spekulativt Moment ved Tilførsel udefra af Kapital, som man med Sikkerhed kan paaregne før eller senere igen vil blive unddraget Pengemarkedet.

Spørgsmaalet er altsaa det: Hvilken Indflydelse vil det faa paa Erhvervslevet, at de ekstraordinære udenlandske Indskud udtages samtidig med, at man igen maa regne med en normal Indførsel med deraf følgende Krav paa udenlandske Betalingsmidler. Hvor stort et Beløb udkræves der for at kunne beherske en saadan Situation?

Derfor bør maaske fra Statens Side Bestræbelserne gaa ud paa ved hensigtsmæssige Foranstaltninger at gøre et alvorligt Forsøg paa ved Reduktion af Fragter, Porto, Skatter etc. at bringe Prisniveauet hurtigt ned, saaledes at det kom-